

HRVATSKA
OBRTNIČKA
KOMORA

Broj: 11-1151-5710-135-2023
Zagreb, 24. listopada 2023.

MINISTARSTVO GOSPODARSTVA
I ODRŽIVOG RAZVOJA

e-mailom: pisarnica@mingor.hr

Predmet: Zakon o gospodarenju otpadom – izmjene, predlažu se

Poštovani,

temeljem Zakona o gospodarenju otpadom („Narodne novine“ broj: 84/2021, dalje u tekstu: Zakon), kao i odluka predstavničkih tijela jedinica lokalne samouprave o načinu pružanja javne usluge iz članka 66. Zakona, Hrvatska obrtnička komora zaprimila je inicijative svojih članova koje se odnose na financijsko opterećenje zbog plaćanja javne usluge sakupljanja komunalnog otpada neproporcionalno količini stvaranja otpada.

Zakon definira korisnike javne usluge odvoza komunalnog otpada i razvrstava ih na: korisnika kućanstvo i korisnika koji nije kućanstvo (drugi izvori komunalnog otpada). Za svakog korisnika posebno primjenjuje se jedinstvena cijena obvezne minimalne javne usluge, a ako se na istom obračunskom mjestu isti korisnik može razvrstati i u kategoriju kućanstvo i u kategoriju korisnika koji nije kućanstvo, korisnik je dužan plaćati samo cijenu obvezne minimalne javne usluge obračunanu za kategoriju korisnika koji nije kućanstvo.

Korisnik koji nije kućanstvo je korisnik javne usluge koji nije razvrstan u kategoriju kućanstvo, a koji nekretninu koristi u svrhu obavljanja djelatnosti, što uključuje i iznajmljivače, koji kao fizičke osobe pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu sukladno zakonu kojim se uređuje ugostiteljska djelatnost.

Iz Zakona je razvidno da za visinu cijene obvezne minimalne javne usluge nije bitan volumen spremnika za sakupljanje otpada i broj njegovog pražnjenja, već sama činjenica obavljanja gospodarske djelatnosti.

Obraćamo pozornost na članak 20. Zakona o obrtu (NN 143/13, 127/19, 41/20) koji definira sjedište obrta kao mjesto gdje se obrt obavlja, a ako za obavljanje obrta poslovni prostor nije potreban, sjedište obrta je mjesto u kojem obrtnik ima prebivalište, odnosno boravište. Djelatnosti kao što su graditeljstvo i prijevoz obavljaju se na terenu i ne proizvode otpad u sjedištu obrta. Također, mnoge se djelatnosti obavljaju digitalnim putem i ne proizvode otpad. Međutim, prema Zakonskom uređenju, primjerice, poduzetnik koji proizvodi mnogo otpada i internet turistička agencija koja posluje

isključivo digitalno i ne proizvodi otpad imaju istu visinu cijene obvezne minimalne javne usluge.

Iznajmljivači su svrstani u kategoriju nekućanstva, pri čemu nisu problem samo kuće za odmor u kojima većinu godine nitko ne živi i ne proizvodi otpad, već kuće u kojima ljudi normalno žive, ali tu kuću ili dio kuće iznajmljuju u jednom, najčešće u ljetnom, razdoblju godine. Ta su kućanstva cijele godine dužna plaćati visinu cijene obvezne minimalne javne usluge propisanu za nekućanstva, gube pravo na predaju reciklabilnog otpada besplatno, ne mogu koristiti uslugu predavanja glomaznog otpada bez naknade najmanje jednom u godini, niti mogu bez naknade predavati opasni komunalni otpad i slično.

Također, jedinice lokalne samouprave same određuju najmanju učestalost odvoza otpada, pri čemu se događa nesrazmjer učestalosti javne usluge i potrebe odvoza. Primjerice, u nekim područjima za miješani komunalni otpad primopredaja se omogućava najmanje jednom u dva tjedna, za razliku od prošle godine kada se otpad prikupljao svaki dan. Za izvanredni odvoz cijena se dodatno ugovara, a u ovoj godini povećala se i do pet puta u odnosu na prošlu godinu.

Navedenim ukazujemo da u praksi dolazi do kršenja obveze iz članka 64. Zakona koji propisuje da je izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave odnosno Grada Zagreba dužno na svom području osigurati obavljanje javne usluge sakupljanja komunalnog otpada na kvalitetan, postojan i ekonomski učinkovit način, izbjegavajući neopravdano visoke troškove, u skladu s načelima održivog razvoja, zaštite okoliša, osiguravajući pri tom javnost rada kako bi se osiguralo odvojeno sakupljanje miješanog komunalnog otpada iz kućanstava i drugih izvora, biootpada iz kućanstava, reciklabilnog komunalnog otpada, opasnog komunalnog otpada i glomaznog otpada iz kućanstava.

Stoga držimo da se pri utvrđivanju cijena korisniku usluge nameću neproporcionalni troškovi u odnosu na volumen i svojstva otpada kojega može proizvesti, što je u suprotnosti uvodnim izjavama 25. i 26. Okvirne direktive o otpadu 2008/98/EZ te, slijedom navedenoga, predlažemo pristupiti izmjenama propisa na način da se plaćanje javne usluge sakupljanja komunalnog otpada propiše proporcionalno količini stvaranja otpada.

S poštovanjem,

Predsjednik
Hrvatske obrtničke komore
Dalibor Kratochvil

